

THE TEACHING AND LEARNING MANAGEMENT IN PHOTOGRAPHY SUBJECT ACCORDING TO PROFESSIONAL TEACHER STANDARDS

Manuscript Submission Data: 2021, December 22

Article Editing Date: 2022, March 23

Article Accepted Date: 2022, April 20

Yaowanart Panpeng*

ABSTRACT

The study aims to examine teaching and learning management in photography subject in three aspects including knowledge, competencies, and values. The contents of the subject, following the course description, are divided into four parts: Part 1: Photo communication concept, Part 2: Using cameras, lenses and photography accessories, Part 3: Principles of photography and photography techniques, and Part 4: Image manipulation in computer programs and photo presentation. The learning objectives are set to make the learners gain knowledge of photography and understand it, explain visual communication, and use cameras and photographic equipment in order to apply its principles and techniques in photography. The method of 15-week teaching and learning employs active learning, project-based learning, and problem-based teaching activities. The course measurement and evaluation employs both formative assessment class which includes participation, exercises, weekly photography practice, and homework, and summative assessment which makes use of final exam. Teachers create a positive teaching atmosphere by making the photo studio as a classroom, preparing photographic equipment, and organizing outdoor photography practice. Class counseling is done through LINE Group. The body of knowledge in photography and teaching have been continuously developed.

Keywords: Learning management, Photography, Professional teacher standards.

* School of Communication Arts, Sripatum University Chonburi Campus
Corresponding author. e-Mail: Yaowanart.pa@chonburi.spu.ac.th

การจัดการเรียนการสอนในวิชาถ่ายภาพ ตามมาตรฐานอาจารย์มืออาชีพ

วันที่ได้รับต้นฉบับบทความ: 22 ธันวาคม 2564

เยาวนารถ พันธุ์เพ็ง*

วันที่แก้ไขปรับปรุงบทความ: 23 มีนาคม 2565

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 20 เมษายน 2565

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนการสอนในวิชาถ่ายภาพ ตามมาตรฐานอาจารย์มืออาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงถึงแนวทางในการส่งเสริมการด้านความรู้เชิงวิชาการ กลยุทธ์และเทคนิค การจัดการเรียนการสอนในวิชาถ่ายภาพ ตามมาตรฐานอาจารย์มืออาชีพ ได้แก่ ด้านองค์ความรู้ ด้านสมรรถนะ ด้านค่านิยม ผู้สอนกำหนดได้เนื้อหาในรายวิชาการถ่ายภาพ ตามคำอธิบายรายวิชา แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แนวคิดการสื่อสารภาพถ่าย ส่วนที่ 2 การใช้กล้องถ่ายภาพ เลนส์ และอุปกรณ์เสริมในการถ่ายภาพ ส่วนที่ 3 หลักการถ่ายภาพ และเทคนิคการถ่ายภาพ และส่วนที่ 4 การตกแต่งภาพในโปรแกรมคอมพิวเตอร์และการนำเสนอภาพถ่าย มีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ อธิบายการสื่อสารภาพ สามารถใช้กล้องและอุปกรณ์ถ่ายภาพ เพื่อประยุกต์หลักการถ่ายภาพ เทคนิคการถ่ายภาพไปใช้ในการถ่ายภาพได้ ส่วนวิธีการจัดการเรียนการสอนทั้ง 15 สัปดาห์ เน้นการสอนแบบการเรียนรู้เชิงรุก การใช้โครงงานเป็นฐาน การสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ส่วนการวัดและประเมิน การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การทำแบบฝึกหัด การฝึกปฏิบัติถ่ายภาพในแต่ละสัปดาห์ การบ้าน เป็นประเมินระหว่างเรียน และการสอบปลายภาค การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้สอนมีการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนเชิงบวก โดยจัดห้องสตูดิโอถ่ายภาพเป็นห้องเรียน จัดเตรียมอุปกรณ์ถ่ายภาพ และพาฝึกปฏิบัติถ่ายภาพนอกสถานที่ และให้คำปรึกษาผู้เรียนตามช่องทาง กลุ่มไลน์ ทั้งนี้ได้มีการพัฒนาองค์ความรู้ในด้านการถ่ายภาพและการสอนอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: การจัดการเรียนการสอน, การถ่ายภาพ, มาตรฐานอาจารย์มืออาชีพ

* คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

Corresponding author. e-Mail: Yaowanart.pa@chonburi.spu.ac.th

บทนำ

การส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา กำลังเป็นที่สนใจอย่างมาก การพัฒนาอาจารย์ในด้านการวิจัย การพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้อาจารย์มีความเชี่ยวชาญ ในการพัฒนาทักษะความรู้ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (21st century skills) ให้มีความสามารถในการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำแนวทางการส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียน การสอนของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา บนพื้นฐานของการยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิต โดยใช้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเป็นเครื่องมือการพัฒนา และการปรับโครงสร้างประเทศไทย ไปสู่ประเทศไทย 4.0 การปฏิรูปการศึกษาตามนโยบายของรัฐบาล และกรอบการพัฒนาอาจารย์มืออาชีพของ ต่างประเทศ โดยได้ให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ในสหราชอาณาจักรและในประเทศออสเตรเลีย มีการกำหนดมาตรฐานอาจารย์มืออาชีพมานานแล้ว โดยสหราชอาณาจักรได้จัดทำ UK Professional Standard Framework (UKPSF) กำหนดว่า อาจารย์มืออาชีพ จะต้องมีความสมบัตินี้ที่สำคัญ 3 ด้าน คือ Areas Activity, Knowledge และ Professional Value และมีระดับของ มาตรฐานอาจารย์ 4 ระดับ คือ Associate Fellow, Fellow, Senior Fellow และ Principal Fellow (Advance HE, 2011) ซึ่งสอดคล้องและใกล้เคียงกับ Australian Professional Standards for Teachers ของประเทศออสเตรเลีย ซึ่งกำหนดมาตรฐานอาจารย์มืออาชีพไว้ 3 ด้าน คือ Professional Knowledge, Professional Practice และ Profession Engagement และมีระดับมาตรฐานอาจารย์ 4 ระดับ คือ Graduate, Proficient, Highly Accomplished และ Lead (Australian Institute for Teaching and School Leadership, 2011) โดยสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา (2561) ประเทศไทยได้กำหนดมาตรฐานอาจารย์ มืออาชีพไว้ 3 ด้านเช่นกัน คือ องค์ความรู้ (knowledge) สมรรถนะ (competencies) และค่านิยม (values) ซึ่งมีระดับมาตรฐานอาจารย์ 4 ระดับ คือ ระดับที่ 1 ระดับที่ 2 ระดับที่ 3 และระดับที่ 4 (นุชนภา รื่นอบเชย, ออนไลน์, 2563)

ในการพัฒนามาตรฐานอาจารย์มืออาชีพ เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาการมิตการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีปทุมได้เห็นความสำคัญและได้พัฒนาอาจารย์ โดยวางแนวทางตามสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา (ศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม, ออนไลน์, 2564) เมื่ออาจารย์ ได้นำแนวทางการพัฒนามาวางแผนในการจัดการเรียนการสอน จะทำให้เห็นบริบทการดำเนินงานได้อย่างชัดเจน มากขึ้น โดยในวิชาการถ่ายภาพนั้น เป็นลักษณะวิชาเชิงปฏิบัติการ จึงได้นำมาเป็นกรณีศึกษาเพื่อประโยชน์ในการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานอาจารย์มืออาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อแสดงถึงแนวทางในการส่งเสริมการด้านความรู้เชิงวิชาการ กลยุทธ์ และเทคนิคการจัดการเรียน การสอน ในวิชาถ่ายภาพตามมาตรฐานอาจารย์มืออาชีพ

มาตรฐานอาจารย์มืออาชีพ

ตามมาตรฐานอาจารย์มืออาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2561) ประเทศไทยได้กำหนดมาตรฐานอาจารย์ มืออาชีพไว้ 3 ด้าน คือ องค์ความรู้, สมรรถนะ และค่านิยม ซึ่งในรายวิชาการถ่ายภาพ ได้สังเคราะห์จากการจัดการเรียนการสอน ประกอบกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้ดังนี้

ด้านองค์ความรู้ (knowledge) แนวคิดและหลักการสำคัญของเนื้อหาในรายวิชาการถ่ายภาพ มีการกำหนดเนื้อหาตามคำอธิบายรายวิชา คือ หลักการและทฤษฎีการถ่ายภาพ กล้องและอุปกรณ์การถ่ายภาพดิจิทัล กระบวนการถ่ายภาพ และเทคนิคการถ่ายภาพ การควบคุมการใช้งานกล้องดิจิทัล การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ การโอนข้อมูล และการจัดการแฟ้มข้อมูลภาพ การปรับแต่งภาพดิจิทัลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การนำเสนอผลงาน การฝึกปฏิบัติ การถ่ายภาพและการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เอกสาร มคอ.3 (มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี, 2563) โดยมีการแบ่งเนื้อหาในรายวิชาเป็น 4 ส่วน ตามสัปดาห์แผนการสอน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แผนการสอน

สัปดาห์	เนื้อหา	วัตถุประสงค์
สัปดาห์ที่ 1-2	ส่วนที่ 1 แนวคิดการสื่อสารภาพถ่าย	เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจ อธิบายสามารถสื่อสารภาพถ่ายตามวัตถุประสงค์ได้
สัปดาห์ที่ 3-4	ส่วนที่ 2 การใช้กล้องถ่ายภาพ เลนส์ และอุปกรณ์เสริมในการถ่ายภาพ	เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้กล้องถ่ายภาพ เลนส์ และอุปกรณ์เสริมในการถ่ายภาพ เพื่อถ่ายภาพได้
สัปดาห์ที่ 5-10	ส่วนที่ 3 หลักการถ่ายภาพ และเทคนิคการถ่ายภาพ	เพื่อให้นักศึกษาอธิบาย ประยุกต์หลักการถ่ายภาพ และเทคนิคการถ่ายภาพ ใช้ในการถ่ายภาพได้
สัปดาห์ที่ 11-15	ส่วนที่ 4 การตกแต่งภาพในโปรแกรมคอมพิวเตอร์และการนำเสนอภาพถ่าย	เพื่อให้นักศึกษาใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ตกแต่งภาพ และคัดเลือกภาพเพื่อการนำเสนอได้

การเรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถนำไปปฏิบัติได้โดยใช้การสังเคราะห์เนื้อหาจากคำอธิบายรายวิชา และนำแต่ละหัวข้อมาศึกษาจากตำรา เอกสาร และแหล่งข้อมูลทางออนไลน์ อาทิ แนวคิด ทฤษฎี เรื่องหลักการและทฤษฎีการถ่ายภาพใช้ของ Bavister (2007) Ang, (2007) โดยผู้ศึกษาได้เขียนหนังสือการถ่ายภาพดิจิทัลขั้นสูง เยาวนารถ พันธุ์เพ็ง (2556) และการถ่ายภาพเพื่อการประชาสัมพันธ์ เยาวนารถ พันธุ์เพ็ง (2558) นำมาเป็นหนังสือประกอบการเรียนการสอนทั้งรูปแบบออนไลน์ และรูปเล่ม เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ประกอบในการเรียนวิชาการถ่ายภาพ โดยเนื้อหาจะถูกถ่ายทอดและเป็นประเด็นการเรียนการสอนผ่านวีดิทัศน์การจัดการเรียนรู้ ซึ่งใช้วิธีสอนในหลากหลายรูปแบบ เริ่มจากสัปดาห์ที่ 1 มีการใช้สื่อนำเสนอด้วยรูปแบบ PowerPoint, การเรียนจากวีดิทัศน์

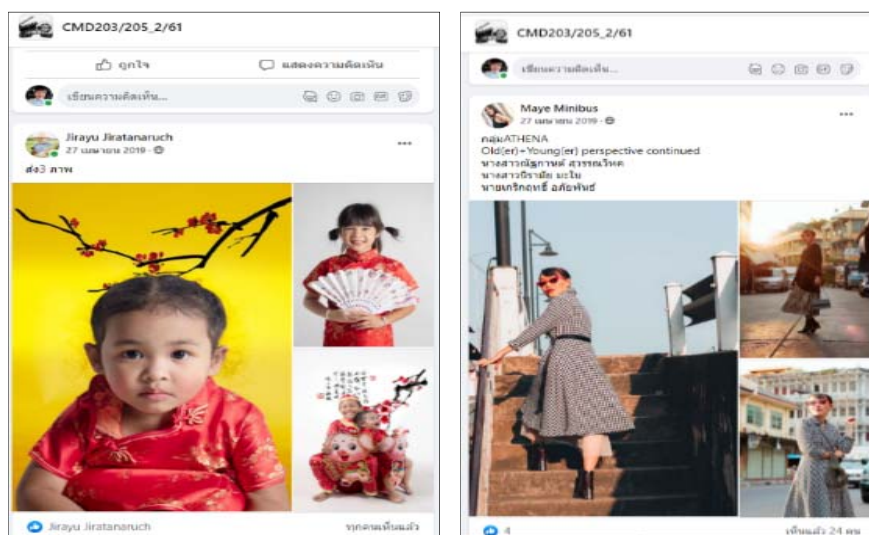
ตามอัธยาศัย (VDO on demand) และแบบฝึกหัดในระบบการเรียนการสอนออนไลน์ของมหาวิทยาลัย หรือระบบ SPUC LTAS ผู้สอนใช้การสาธิตการเข้าถึงระบบในส่วนต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาได้ทราบ และเข้าใจกระบวนการเรียนการสอนในวิชา รวมทั้งการเตรียมตัววางแผนในการฝึกปฏิบัติถ่ายภาพแต่ละหัวข้องานตามโจทย์ในการบ้าน ซึ่งวิธีการจัดการเรียนรู้ตามเนื้อหา หรือกิจกรรมที่ดำเนินการ ได้แก่ วิธีสอนแบบบรรยาย การฝึกปฏิบัติจริง การศึกษาดูงาน การเชิญวิทยากรผู้มีประสบการณ์มาถ่ายทอด และการทำโครงการ ทั้งรูปแบบเรียนที่มหาวิทยาลัย (onsite) และการสอนออนไลน์ (online) โดยเน้นการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สามารถเชื่อมโยงความรู้ หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีผู้สอนเป็นผู้แนะนำกระตุ้น หรืออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ และจากการฝึกปฏิบัติจากประสบการณ์จริง

วิธีการสอนแบบบรรยายตามทฤษฎีหลักการถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อการสื่อสารใช้สื่อจาก PowerPoint บรรยายประกอบ บทเรียนออนไลน์ หรือวีดิทัศน์ตามอัธยาศัย และใช้การประเมินผู้เรียนโดยการตั้งคำถามในชั้นเรียน เพื่อวัดความเข้าใจการเรียนรู้ของผู้เรียนรายบุคคล ซึ่งเป็นการประเมินความก้าวหน้า (formative assessment) สำหรับบทเรียนออนไลน์ ผู้เรียนสามารถไปทบทวนได้ในระบบการเรียนออนไลน์ทุกสัปดาห์และศึกษาซ้ำได้ตามความต้องการ ส่วนการสอนปฏิบัติเน้นให้ผู้เรียนเกิดการประยุกต์ทฤษฎีเพื่อนำไปปฏิบัติถ่ายภาพตามหัวข้อต่าง ๆ การปฏิบัติจะเรียนต่อจากการเรียนทฤษฎีในแต่ละสัปดาห์ เช่น หัวข้อเทคนิคการถ่ายภาพจะเรียนในภาคทฤษฎีแล้วจะให้นักศึกษาได้ลงฝึกปฏิบัติถ่ายภาพในมหาวิทยาลัยและนอกสถานที่ ทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (experiential learning theory) หรือที่เรียกว่า “Learning by doing” การเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ การเรียนรู้จากประสบการณ์ คือ กระบวนการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติด้วยการนำเอาประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาบูรณาการเพื่อสร้างการเรียนรู้ใหม่ ๆ ขึ้น (Office of Senior VP for Student Success, Online, n.d.) การมอบหมายงานในรายวิชาดังกล่าว มีลักษณะเป็นโครงการ (project) ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงการเป็นฐาน (project-based learning) เนื่องจากเป็นรูปแบบการเรียนรู้ นอกชั้นเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากการเลือกในสิ่งที่สนใจตามความถนัดและความสามารถของตนเอง โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ที่ได้เรียนมาประยุกต์ในการปฏิบัติ ซึ่งผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ ตั้งแต่การวางแผนการเรียนรู้ การออกแบบการเรียนรู้ การสร้างสรรค์ประยุกต์ใช้ผลผลิตที่เป็นระบบได้ลงมือปฏิบัติจริง และการประเมินผลงาน (ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน และเฉลิมขวัญ สิงห์วี, 2563)

ภาพที่ 1 การสอนปฏิบัติในรายวิชาถ่ายภาพ

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ของรายวิชาการถ่ายภาพ ได้แก่ การถ่ายภาพดิจิทัลขั้นสูง และการถ่ายภาพโฆษณา ได้มอบหมายให้นักศึกษาวางแผนทำโครงงานกลุ่มทั้งงานถ่ายภาพสินค้า อาหาร และการถ่ายภาพแฟชั่น ตามโจทย์ที่กำหนด เช่น การถ่ายภาพแฟชั่น โดยมีโจทย์กำหนด คือ บุคคลในช่วงวัยต่าง ๆ ซึ่งแต่ละกลุ่มจะต้องจับฉลากว่าจะได้บุคคลช่วงวัยใด เมื่อนักศึกษาจับฉลากได้วัยเด็กเท่ากับว่าได้โจทย์วัยเด็ก นักศึกษาจะต้องหาแนวคิดการถ่ายภาพแฟชั่นเด็ก ซึ่งมีวิธีการประเมินผลตามกระบวนการเรียนรู้แต่ละขั้นตอน การประเมินจึงเป็นทุกอย่าง ตั้งแต่การปรับปรุงพัฒนาเพื่อการเรียนรู้เป็นเทคนิคการสอน หรือเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ที่ผ่านมาการประเมินระหว่างเรียน และการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (สมาพร มณีอ่อน, 2559) เป็นปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้สอนจะแนะนำและให้คำปรึกษา มีบทบาทเหมือนการเป็นโค้ช (coach) ตามที่ “ครู” ต้องปรับบทบาทมาเป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้” เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ค้นพบด้วย (พิมพ์พัญญู ทองกิ่ง, 2563) และเสริมทักษะความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในวิชาถ่ายภาพมาถ่ายทอดเพิ่มเติม อาทิ การเชิญวิทยากรผู้มีประสบการณ์มาถ่ายทอดประสบการณ์ในการทำงาน ได้แก่ โครงการเดินสายถ่ายศิลป์ (มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี, 2562) ที่คณะนิเทศศาสตร์จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยการเชิญช่างภาพมืออาชีพมาร่วมถ่ายทอดประสบการณ์ และนำฝึกปฏิบัตินอกมหาวิทยาลัย เช่น โบราณสถาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น

ภาพที่ 2 ผลงานโครงงานถ่ายภาพของนักศึกษา

ในการวัดและประเมินผลจะมีเกณฑ์การวัดและประเมินที่มีสัดส่วนคำร้อยละแตกต่างกันระหว่างการสอนออนไลน์ และสอนในห้องเรียนปกติ การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และการทำแบบฝึกหัด ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เกณฑ์การประเมินการสอนในห้องเรียนปกติ (onsite) และการสอนออนไลน์ (online)

เกณฑ์การประเมิน	การสอนในห้องเรียนปกติ (onsite)	การสอนออนไลน์ (online)
การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (การตอบคำถาม การร่วมทำกิจกรรมในชั้นเรียน)	ร้อยละ 10	ร้อยละ 5
การทำแบบฝึกหัดในระบบ SPUC LTAS ทั้ง 15 สัปดาห์	ร้อยละ 20	ร้อยละ 25
การทำการบ้าน	ร้อยละ 40	ร้อยละ 40
ผลงานภาพถ่ายในแต่ละงาน เช่น การบ้านที่ 2 เป็นการ ถ่ายภาพตามหลักการจัดองค์ประกอบภาพ ทั้งหมด 10 ภาพ 10 คะแนน มีเกณฑ์พิจารณาการให้คะแนน คือ ถ่ายภาพ ได้ถูกต้องตามหลักการจัดองค์ประกอบภาพ และมีและ ถ่ายภาพได้สวยงาม ภาพชัดเจน สอดคล้องกับทฤษฎีที่ได้ เรียนรู้ไปในแต่ละหัวข้อ และนำมาปฏิบัติถ่ายภาพได้		
การสอบปลายภาค/แบบทดสอบในระบบ SPUC LTAS	ร้อยละ 30	ร้อยละ 30

การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การทำแบบฝึกหัด การฝึกปฏิบัติถ่ายภาพในแต่ละสัปดาห์ การบ้าน เป็นประเมินระหว่างเรียน และการสอบปลายภาค การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้านสมรรถนะ (competencies) ผู้สอนมีการออกแบบและวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้และสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ในรายวิชาการถ่ายภาพนั้น สามารถสรุปได้ดังนี้

กระบวนการจัดการเรียนรู้ (professional practice) เริ่มจากการวางแผนการสอนในส่วนของเนื้อหา ดังได้กล่าวไปข้างต้น และนำมาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งในรูปแบบการสอนในห้องเรียนปกติ และการสอนออนไลน์ โดยมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอน ในรายวิชาการถ่ายภาพ ทั้งการสอนออนไลน์ รูปแบบอีเลิร์นนิง (e-learning) VDO conference ระบบ SPUC LTAS รวมถึงการใช้แอปพลิเคชัน (application) มาช่วยในการสื่อสารและทำกิจกรรมระหว่างเรียน เช่น Line, Facebook, Padlet เป็นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ได้ตามแผนการสอนที่ได้กำหนดไว้ เริ่มจากการเพิ่มเติมแนวคิด ทฤษฎีการถ่ายภาพขั้นสูง การนำกรณีศึกษาภาพตัวอย่าง มาประกอบการสอน และฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนวางแผนการทำงานโครงการแต่ละขั้น ตามวิธีการเรียนการสอนแบบใช้โครงงานเป็นฐาน (project based learning) นำไปสู่ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ ผู้สอนจะแนะนำตามขั้นตอนที่มานำเสนอ ซึ่งผู้เรียนจะได้ฝึกปฏิบัติงานจริง ได้พบลูกค้าจริง เจอปัญหาจริง และเมื่อได้ถ่ายภาพและทำสื่อดิจิทัลเสร็จเรียบร้อยแล้ว เหมือนกับการได้ประสบการณ์ทำงานจริงในสาขาวิชาชีพที่เรียน โครงงานในวิชานี้ ได้แก่

ภาพสินค้า ภาพอาหาร และภาพแฟชั่น เช่น นักศึกษากลุ่ม B เลือกลำถ่ายภาพร้านอาหาร ณ ริมสวน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ขั้นตอนแรก นักศึกษาต้องไปติดต่อเจ้าของร้านเพื่อสอบถามความต้องการของการถ่ายภาพ และนำมาวางแผนนำเสนอขั้นตอนก่อนการถ่ายภาพให้อาจารย์พิจารณา เมื่อผ่านจึงดำเนินการตามแผนที่ได้กำหนดไว้ และนำเสนอผลงานพร้อมขั้นตอนการดำเนินงานในชั้นเรียน จากโครงการถ่ายภาพอาหารทำให้นักศึกษาบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ได้นำความรู้ที่เรียนมาจัดทำโครงการถ่ายภาพอาหารให้กับร้านอาหารจริง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการประชาสัมพันธ์ต่อไป ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2563 เกิดสถานการณ์โควิด 19 ตามที่กระทรวงสาธารณสุขจึงได้ออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2563 กำหนดให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ COVID-19 เป็นโรคติดต่ออันตราย (กรมควบคุมโรค, 2564) ทำให้ต้องมีการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ 100% มีการใช้ระบบ SPUC LTAS เพิ่มประสิทธิภาพมากขึ้น อาทิ การแนบเอกสารการสอน PowerPoint การส่งการบ้าน การทำแบบฝึกหัด ส่งงานในกิจกรรมแต่ละสัปดาห์ แบบทดสอบปลายภาค การจัดทำ VDO on demand ทุกสัปดาห์ การบันทึกการสอนสด Live ฯลฯ รวมทั้งจัดทำ Facebook Group หรือ Line Group เพื่อใช้สื่อสาร แจ้งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้มีผู้เรียนได้เห็นผลงานของเพื่อน ๆ เพื่อสร้างมุมมอง และแสดงความคิดเห็นร่วมกันได้ ทำให้ผู้สอนต้องนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น เช่น การใช้ Padlet การผลิต VDO on demand โดยใช้โปรแกรม Flex clip เพื่อเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ให้นักศึกษาสามารถถ่ายภาพเพื่อประยุกต์ใช้ในงานสื่อดิจิทัลได้ทุกรูปแบบ เช่น การทำสื่อโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ฯลฯ อีกวิธีหนึ่งที่ผู้สอนเลือกใช้คือ การสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นรูปแบบการสอนที่สามารถ นำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ดีมาก วิธีหนึ่ง คือ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และคิดอย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและได้ลงมือปฏิบัติมากขึ้น ยังมีโอกาสออกไปแสวงหาความรู้ด้วยตนเองทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา (ภัทราวดี มากมี, 2554) ในส่วนของผู้สอนก็ลดบทบาทของการเป็นผู้ควบคุมในชั้นเรียนลง กันผู้เรียนมีอำนาจในการจัดการควบคุมตนเอง สามารถหาความรู้ใหม่ได้ตามความประสงค์ผู้เรียน ต้องทำงานเป็นกลุ่ม กำหนดขั้นตอนการเรียนรู้เป็น 6 ขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดปัญหา การระดมสมอง การวิเคราะห์ปัญหา การวางแผนการศึกษาค้นคว้า การสร้างประเด็นการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา และการสรุปผลและรายงานผล เพราะการถ่ายภาพผู้เรียนจะต้องใช้ความรู้พื้นฐานทางการถ่ายภาพแก้ไขปัญหาจากสภาพจริง เพื่อให้ได้ภาพออกมาตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการสื่อสาร เช่น เมื่อต้องถ่ายภาพชัดขึ้น และต้องปรับรูรับแสงกว้าง แต่กล้องถ่ายภาพมีข้อจำกัดของรูรับแสงที่มีค่าเดียว ไม่สามารถปรับไปค่าอื่นได้ นักศึกษาต้องหาวิธีแก้ปัญหาโดยใช้ปัจจัยอื่น ๆ เรื่องระยะห่างระหว่างกล้องถึงวัตถุ ถ้าใกล้ ๆ จะได้ภาพชัดขึ้น หรือช่วงเลนส์ที่มีความยาวโฟกัสสูงแทน ทำให้มีผลต่อช่วงความชัดของภาพมาประยุกต์ใช้แทนเพื่อให้ได้ภาพตามต้องการ

ดังนั้นการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ตามที่มีการวิเคราะห์เนื้อหาที่สอนจากคำอธิบายรายวิชาตามหลักสูตร กำหนดลำดับเนื้อหา วัตถุประสงค์ กิจกรรมการสอน ประกอบการนำเสนอผลการสังเกตการณ์สิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย หรือชุมชนใกล้เคียง มาร่วมเป็นสถานที่ฝึกปฏิบัติถ่ายภาพ ในการฝึกปฏิบัติการถ่ายภาพในแต่ละสัปดาห์ จะมีการทดสอบนักศึกษารายบุคคล เพื่อประเมินทักษะความสามารถเบื้องต้นในกิจกรรมถ่ายภาพแต่ละครั้ง

เช่น การถ่ายภาพในหัวข้อชัตตัน ชัตลิก เมื่อเป็นคาบปฏิบัตินักศึกษาจะได้ลงฝึกปฏิบัติถ่ายภาพตามหลักการถ่ายภาพ ชัตตัน ชัตลิก ตามเวลาที่กำหนดไม่เกิน 40 นาที และนำมาส่งพร้อมอธิบายในการปรับตั้งค่าต่าง ๆ ของกล้องถ่ายภาพว่าถ่ายอย่างไร และทำไมถึงเลือกถ่ายภาพนี้ ประกอบผู้สอนได้สร้างบรรยากาศ และการสื่อสารการเรียนรู้ (environment and learning communication) ซึ่งการจัดบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกในทางกายภาพ ได้แก่ ลักษณะของห้องเรียน วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (พิมพ์พัญญู ทองกิ่ง, 2563) ในรายวิชาถ่ายภาพใช้ห้องสตูดิโอถ่ายภาพเป็นห้องที่ใช้จัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ โดยจะนำกล้องถ่ายภาพดิจิทัลแบบมื้ออาชีพ และอุปกรณ์การถ่ายภาพ มาวางด้านหน้า เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และในระหว่างเวลาเรียนเมื่อผู้สอนสาธิตการใช้กล้องดิจิทัลแล้ว ผู้เรียนจะสามารถมาจับ ถือ ทดลองใช้กล้องถ่ายภาพดิจิทัล ในส่วนกลุ่มนักศึกษาคนอื่น ๆ กลุ่มใหญ่จะมีจำนวน 100-200 คน อาจารย์เน้นการสอนแบบมีส่วนร่วม ทั้งการถาม สังเกตผู้เรียน โดยให้ลองทำกิจกรรมในชั้นเรียน ไปพร้อมกันที่เน้นการฝึกปฏิบัติ โดยผู้สอนจะคอยช่วย แนะนำ หรือตอบคำถามเมื่อผู้เรียนเกิดข้อสงสัยหรือคำถามขณะปฏิบัติถ่ายภาพ ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเกิดการมีส่วนร่วมกันมากขึ้น ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียนเองก็ได้แลกเปลี่ยนกันเรียนรู้ เป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนที่อบอุ่นเป็นมิตร เช่น การให้ใช้โทรศัพท์มือถือถ่ายภาพตนเอง โดยอาจารย์จะแนะนำเทคนิค มุมกล้องในการถ่ายภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียน นอกจากนั้น ยังมีการพาไปฝึกปฏิบัติถ่ายภาพนอกสถานที่ เช่น สวนสาธารณะตำบลบางทราย การเหวี่ยงไฟตอนกลางคืน ณ สะพานใหม่ ชลบุรี โครงการเดินสายถ่ายภาพ ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการใฝ่เรียนรู้ เพราะเมื่อได้มีการทำกิจกรรมร่วมกัน ผู้สอนได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม หรือแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง โดยการเปิดโอกาสให้คำปรึกษา ในช่องทางต่าง ๆ ได้ตลอดเวลา ตามช่องทางติดต่อ ได้แก่ ทาง Line Group ในรายวิชาที่สอนและช่องทางส่วนตัว

ภาพที่ 3 การพานักศึกษาฝึกปฏิบัติถ่ายภาพนอกสถานที่

การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ ใช้การประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ (assessment and provide feedback) (อุไร ชีรัมย์, พรทิพย์ ไชยโส, พิกุล เอกวรารากร และทรงชัย อักษรคิด, 2563) มีการวัดและประเมินความรู้ ความเข้าใจและทักษะจากการทำกิจกรรมและการฝึกปฏิบัติจริงตามหัวข้อที่สอนแต่ละสัปดาห์ ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละสัปดาห์ จะมีการสอนในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สำหรับในภาคทฤษฎีนักศึกษาได้รับฟังความรู้จากการบรรยาย ผู้สอนได้วัดผลและประเมินความรู้ ความเข้าใจ จากวิธีการถามตอบในชั้นเรียน ส่วนภาคปฏิบัติมีกิจกรรมฝึกปฏิบัติถ่ายภาพตามหัวข้อที่สอนในแต่ละสัปดาห์ เป็นการวัดและประเมินความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการถ่ายภาพรายบุคคล เป็นการวัดและประเมินระหว่างเรียน ยกตัวอย่าง ตามตารางที่ 3 ได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ตัวอย่างหัวข้อการสอน วิธีสอนและการวัดการประเมิน

หัวข้อสอน	ทฤษฎี		ปฏิบัติ	
	วิธีการสอน	การวัดและประเมิน	กิจกรรม	การวัดและประเมิน
การถ่ายภาพ	บรรยายหลักการ	การใช้คำถามถาม	การฝึกปฏิบัติ	การสังเกตตอนฝึก
เคลื่อนไหว	ถ่ายภาพ	ผู้เรียนรายบุคคล	ถ่ายภาพเคลื่อนไหว	ปฏิบัติ, การตรวจ
ผลการเรียนรู้ :	เคลื่อนไหว ด้วย	และการทำ	ได้แก่	ผลงานภาพถ่าย โดย
ผู้เรียนมีความรู้	PowerPoint และ	แบบฝึกหัดในระบบ	การถ่ายภาพ	ใช้วิธีให้ผู้เรียนนำเสนอ
ความเข้าใจ และ	คลิป VDO	SPUC -LTAS	Stop action,	ผลงานพร้อมอธิบาย
ทักษะการถ่ายภาพ			Action, Panning	เทคนิคการถ่ายภาพ
เคลื่อนไหวได้				Stop action,
				Action, Panning
การตกแต่งภาพ	การสาธิตการใช้	การสังเกตความ	การฝึกปฏิบัติ	การสังเกตจากการฝึก
โปรแกรม Adobe	โปรแกรม Adobe	สนใจ ในการใช้	การตกแต่งภาพ	ปฏิบัติของผู้เรียน และ
Photoshop	Photoshop	โปรแกรม และแบบ		ผลงานก่อนแต่งภาพ
ผลการเรียนรู้ :		ฝึกปฏิบัติตกแต่ง		และหลังแต่งภาพ
ผู้เรียนสามารถใช้		การใช้คำถามในชั้น		ว่ามีการใช้เครื่องมือ
โปรแกรม Adobe		เรียน		ปฏิบัติตามที่ผู้สอน
Photoshop				แนะนำ และสามารถ
ตกแต่งภาพถ่ายให้				อธิบายการตกแต่ง
สวยงามได้				ภาพของตนเองได้

นอกจากนั้น มีการประเมินจากการบ้านที่มอบหมาย คิดเป็น 40% กิจกรรมดังกล่าวแต่ละสัปดาห์ และแบบฝึกหัดในระบบ LTAS คิดเป็น 20% และการสอบปลายภาค คิดเป็น 30% ส่วนในชั้นเรียน จะประเมินการใช้คำถาม การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนร่วมตอบคำถาม ร่วมทำกิจกรรม อีก 10% เพื่อให้ทราบว่าคุณศึกษารับรู้เนื้อหา

มากนัก้อยแค่นั้น หากบางหัวข้อนักศึกษาตอบไม่ได้ จะได้มีการทบทวนซ้ำเพิ่มเติมต่อไป และการประเมินผลงานการบ้านนั้น มีเกณฑ์ในการให้คะแนน เช่น การบ้านหัวข้อ ถ่ายภาพชัดตื้น ชัดลึก ให้ผู้เรียนถ่ายภาพชัดตื้นมา 2 ภาพ ชัดลึกมา 2 ภาพ โดยพิมพ์รายละเอียดภาพประกอบ คะแนนเต็ม 5 คะแนน ผู้สอนจะแบ่งเกณฑ์ให้คะแนน ได้แก่ ลักษณะภาพเป็นภาพชัดตื้น และชัดลึกตามที่โจทย์กำหนด ภาพละ 1 คะแนน ถ่ายทั้งหมด 4 ภาพ ได้ 4 คะแนน และพิจารณาจากการจัดองค์ประกอบภาพสวยงาม อีก 1 คะแนน ดังนั้น การวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน (student achievement) การเติมเต็มศักยภาพให้กับผู้เรียน (fulfill potential students) โดยการดูแล เอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือผู้เรียน ที่มีความสามารถในการเรียนรู้ และศักยภาพที่ต่างกัน ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ และศักยภาพที่แตกต่าง เช่น ในวิชา DMD201 การถ่ายภาพดิจิทัลชั้นสูง นาย ก. นักศึกษาทักษะพื้นฐานไม่ดี ค่อนข้างเรียนรู้ช้า ไม่มีกล้องดิจิทัลแบบ DSLR แต่มีกล้องถ่ายภาพดิจิทัลแบบธรรมดา ในหัวข้อการถ่ายภาพสินค้า อาจารย์ได้สอนเสริม นาย ก. ต่างหาก และให้ฝึกถ่ายภาพสินค้าในสตูดิโอถ่ายภาพ จนได้มีผลงานสินค้าส่งผลงานอาหาร อาจารย์ได้แนะนำ และอนุโลมให้ใช้กล้องถ่ายภาพดิจิทัลแบบธรรมดาส่งผลงานอาหารส่งมาทาง Messenger ซึ่งตลอดระยะเวลาในการศึกษาของ นาย ก. อาจารย์ได้ดูแล ช่วยเหลือในการเรียนการสอนมาโดยตลอด ปัจจุบัน นาย ก. สำเร็จการศึกษาเรียบร้อยแล้ว ซึ่งการศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ให้มีโอกาสพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ โดยใช้วิธีการประเมินโดยการสังเกตการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และพิจารณาคุณภาพของงานการบ้านรายบุคคล จึงพบนักเรียนที่มีความสามารถในการถ่ายภาพ โดยการส่งเสริมให้ส่งผลงานเข้าร่วมประกวดถ่ายภาพ ตัวอย่าง นายพงศกร ดาทุมมา นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิชาออกแบบสื่อสาร ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 การประกวดภาพถ่ายระดับประเทศ ในหัวข้อ “เมืองจันทร์ Unseen” จัดโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี ปี พ.ศ. 2562 (สำนักข่าวความมั่นคง, ออนไลน์, 2562)

ด้านค่านิยม (values) คุณค่าของอาจารย์มืออาชีพ (professional values) เห็นถึงจรรยาบรรณวิชาชีพ อาจารย์ (professional ethics) ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ของมหาวิทยาลัย แนวทาง หลักการในการปฏิบัติตน เกี่ยวกับพฤติกรรมและการปฏิบัติตนเองในบทบาทหน้าที่ความเป็นอาจารย์ ด้านการเรียนการสอน มีการแลกเปลี่ยน หรือขอความรู้ในการผลิตสื่อวิดีโอจากโปรแกรม Flexclip จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้จัดการเรียนการสอนออนไลน์ในวิชาการถ่ายภาพมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งการพัฒนาในการฝึกอบรมในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องในการสอน อาทิ เช่น การอบรมการสอน Active Learning ทักษะการตั้งคำถาม การประเมินตามสภาพจริง ฯลฯ

การพัฒนาความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอน (professional development in teaching and learning) โดยการปรับปรุงพัฒนาการสอนจากผลประเมินของนักศึกษา การนำข้อเสนอแนะ หรือผลจากการประเมินการสอนของนักศึกษา ในระบบประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการสอนวิชาการถ่ายภาพดิจิทัลในภาคเรียนต่อไป นอกจากนี้ยังมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์ภายในสาขา/คณะ โดยนำนโยบายของมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี มาร่วมสื่อสาร ประชุมกับอาจารย์ และบุคลากรในคณะ เพื่อวางแผนดำเนินงานในการพัฒนาวิชาชีพ ได้แก่ การส่งเสริมอาจารย์ให้ทำผลงานวิชาการเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ เมื่อมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการช่วยเหลือแนะนำอาจารย์การเขียนผลงาน การวางแผนการทำงาน ประเด็นที่เชี่ยวชาญ ส่งผลให้อาจารย์ได้รับตำแหน่งทางวิชาการผู้ช่วยศาสตราจารย์เพิ่มขึ้นหลายคน

บทสรุป

ตามที่ประเทศไทยได้กำหนดมาตรฐานอาจารย์ มืออาชีพไว้ 3 ด้าน เช่นกัน คือ ด้านองค์ความรู้ สมรรถนะ และค่านิยม ผู้ศึกษาได้นำมาวิเคราะห์ในการจัดการเรียนการสอนในวิชาถ่ายภาพ ตามมาตรฐานอาจารย์มืออาชีพ เพื่อเน้นให้ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาการถ่ายภาพ สรุปได้ดังนี้

ด้านองค์ความรู้ ได้แก่ แนวคิดและหลักการสำคัญของเนื้อหา ในรายวิชาการถ่ายภาพ เน้นการนำหลักการ ทฤษฎีการถ่ายภาพมาจากตำรา โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แนวคิดการสื่อสารภาพถ่าย ส่วนที่ 2 การใช้กล้องถ่ายภาพ เลนส์ และอุปกรณ์เสริมในการถ่ายภาพ ส่วนที่ 3 หลักการถ่ายภาพ และเทคนิคการถ่ายภาพ และส่วนที่ 4 การตกแต่งภาพในโปรแกรมคอมพิวเตอร์และการนำเสนอภาพถ่าย มีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ อธิบายการสื่อสารภาพ สามารถใช้กล้องและอุปกรณ์ถ่ายภาพ เพื่อประยุกต์ หลักการถ่ายภาพ เทคนิคการถ่ายภาพไปใช้ในการถ่ายภาพได้ เน้นการสอนแบบการเรียนรู้เชิงรุก การใช้โครงงาน เป็นฐาน การสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ส่วนการวัดและประเมิน การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การทำแบบฝึกหัด การฝึกปฏิบัติถ่ายภาพในแต่ละสัปดาห์ การบ้าน เป็นประเมินระหว่างเรียน และการสอบปลายภาค การประเมิน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้านสมรรถนะ ผู้สอนมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีการนำ เทคโนโลยีมาใช้ในการสอน การเลือกเทคนิคการสอน เป็นแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อเป็นการกระตุ้นการคิด แก้ปัญหา โดยนำหลักการจากทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์จริง สื่อการสอน สร้างบรรยากาศ และ การสื่อสารการเรียนรู้ โดยการนำกล้องถ่ายภาพดิจิทัลแบบมืออาชีพ และอุปกรณ์การถ่ายภาพ จัดการเรียนการสอน ในห้องปฏิบัติการ พาทำกิจกรรมในชั้นเรียนไปพร้อมกันที่เน้นการฝึกปฏิบัติ โดยผู้สอนจะคอยช่วยแนะนำ หรือ ตอบคำถามเมื่อผู้เรียนเกิดข้อสงสัยหรือคำถามขณะปฏิบัติถ่ายภาพ และให้คำปรึกษาผู้เรียนตามช่องทาง Line Group ทั้งนี้ ได้มีการพัฒนาองค์ความรู้ในด้านการถ่ายภาพและการสอนอย่างต่อเนื่อง ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเกิดการ มีส่วนร่วมกัน การประเมินและให้ข้อมูลย้อนกลับ และสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน ได้แก่ การเติมเต็มศักยภาพให้กับผู้เรียน โดยใช้การสังเกตการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และจากการบ้านรายบุคคล จึงพบนักเรียนที่มีความสามารถในการถ่ายภาพ แตกต่างกันทำให้สามารถช่วยเหลือพัฒนาผู้เรียนได้เหมาะสม

ด้านค่านิยม ได้แก่ คุณค่าของอาจารย์มืออาชีพ ได้แก่ จรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ ที่เป็นบทบาทหน้าที่ อันพึงประสงค์ของอาจารย์ และการพัฒนาความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การนำผลประเมินมา ปรับปรุง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างอาจารย์ และการอบรมสัมมนาเพิ่มขึ้น รวมทั้งการทำผลงานวิชาการ เพื่อนำมาสู่การจัดการเรียนการสอนในวิชาได้มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนามาตรฐานอาจารย์มืออาชีพในรายวิชาการถ่ายภาพ สามารถนำไปสู่การพัฒนาผลงานวิชาการของอาจารย์ผู้สอน และนำไปพัฒนาเป็นโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ชุมชนได้ โดยนำองค์ความรู้ที่ได้จัดการเรียนการสอนไปประยุกต์ปฏิบัติกับงานในวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ควรนำประยุกต์กับรายวิชาในศาสตร์อื่นร่วมกัน เกิดเป็นการบูรณาการองค์ความรู้ ทำให้ผู้เรียนมีทักษะหลากหลายมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมโรค. (2564). *สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มาตรการสาธารณสุข และปัญหาอุปสรรคการป้องกันควบคุมโรคในผู้เดินทาง*. นนทบุรี: งานโรคติดต่ออุบัติใหม่ กลุ่มพัฒนาวิชาการโรคติดต่อ กองโรคติดต่อทั่วไป.
- ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน และเฉลิมขวัญ สิงห์วี. (2563). การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 46(1), หน้า 218-253.
- นุชนภา รื่นอบเชย. (2561). *แนวทางการกำกับจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตให้ได้ตามมาตรฐานสากล และตอบสนองความต้องการของประเทศ* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: http://www.dsdw2016.dsdw.go.th/doc_pr/ndc_2560-2561/PDF/8443s/%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%A1.pdf [2565, 3 มกราคม].
- พิมพ์พายุ ทองกิ่ง. (2563). บทบาทครูกับการจัดบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกในศตวรรษที่ 21. *ศึกษาศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 4(1), หน้า 50-59.
- ภัทราวดี มากมี. (2554). การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning). *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย*, 1(1), หน้า 7-14.
- มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี. (2562). *โครงการเดินสายถ่ายภาพศิลป์ เอกสารสรุปโครงการประจำปี การศึกษา 2562*. ชลบุรี: คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี.
- มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี. (2563). *มคอ.3 รายวิชา CMM256 การถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี.
- เยวณารถ พันธุ์เพ็ง. (2556). *การถ่ายภาพดิจิทัลขั้นสูง*. กรุงเทพฯ: ทริปปี้ล กรุ๊ป.
- เยวณารถ พันธุ์เพ็ง. (2558). *การถ่ายภาพเพื่อการประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: วังอักษร.
- ศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม. (2564). *มาตรฐานอาจารย์มืออาชีพ* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://sites.google.com/spu.ac.th/spu-psf/home> [2564, 30 ตุลาคม].
- สมาพร มณีอ่อน. (2559). การประเมินเพื่อการเรียนรู้. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 14(1), หน้า 15-25.

- สำนักข่าวความมั่นคง. (2562). **จันทบุรี – นศ. ม.ร้ำไฟฟ้า คว่ำรางวัลชนะเลิศการประกวดภาพถ่ายชิงถ้วยนายกรัฐมนตรี** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://www.xn--22ceam2gca3da8bob7fa9ckd74a6bi7g.com/?p=30126> [2564, 30 ตุลาคม].
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561). **แนวทางการส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา.
- อุไร ชีรัมย์, พรทิพย์ ไชยโส, พิกุล เอกวรารัง และทรงชัย อักษรคิด. (2563). เทคนิคการประเมินการเรียนรู้ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. **วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 20(1), หน้า 193-206.
- Advance HE. (2011). *The UK Professional Standards Framework for teaching and supporting learning in higher education*. London: Advance HE, Guild HE, Universities UK 2011.
- Ang, T. (2007). *How to photograph absolutely everything: Successful pictures from your digital camera*. New York: Dorling Kindersley.
- Australian Institute for Teaching and School Leadership. (2011). *Australian professional standards for teachers*. Melbourne: AITSL.
- Bavister, S. (2007). *Lighting for portrait photography*. United Kingdom: RotoVision.
- Office of Senior VP for Student Success. (n.d.). *Offices Related to Experiential Learning* (Online). Available: <http://myexperience.gsu.edu/faculty> [2020, September 20].